

רע"פ 2720/22 - פלונית נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2720/22

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

ה המבקשת:

פלונית

נגד

המשיבת:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויזי מרכז-lod ב-ת"פ 20-12-63710 מיום 20.03.2022 שניתן על ידי השופט העמיהה ז' בסותן והשופטים ש' בורנשטיין ו-ש' צנציפר-הלפרן

בשם המבקשת: עוזי טלי גוטליב

החלטה

1. לפני בקשה למתן רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויזי מרכז-lod (השופט העמיהה ז' בסותן והשופטים ש' בורנשטיין ו-ש' צנציפר-הלפרן) ב-ע"פ 20-12-63710 מיום 20.3.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקשת על הכרעת הדיון, והתקבל באופן חלק ערעורה על גזר הדיון של בית משפט השלום בראשון לציון (השופט ג' אבנון) ב-ת"פ 18-08-45327 מיום 19.10.2020 ומיום 17.11.2020, בהתאם.

2. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, ביום 25.6.2018 סמור לשעה 3:43, הנהga המקחת ברכבה בראשון לציון, תנאי הדרך היו נוחים והראות הייתה טובה. באותה העת, שני קטינים – המתلون וחברו, נסעו על גבי אופניים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

חשליליים, ומשתורקנה הסוללה, החבר עלה למדרכה, והמתلون אשר ישב על האופניים, ניסה להריםם לכיוון המדרכה בעודם על הכביש.

המבקשת לא הבחינה במתلون, פגעה עם רכבה באחורי אופניו, והוא הושלך לעבר שיחים (להלן: התאונה). חרף זאת, המבקשת המשיכה בנסיעתה עצרה רק בהמשך הדרכן לאחר שפנתה בצומת קרוב. אז, אחות המבקשת אשר נסעה עמה, יצאה מהרכב ושבה למקום התאונה (להלן: האחות). זו האחות הצהירה כי ידועה לה זהות הנוגע הפוגע – אך לא מסרה פרטים, ובטרם עזבה את זירת התאונה, נטלה עמה את פלסטיק מראת הרכב שנתר מאחור.

בשעות הערב, המבקשת הסיעה את רכבה למושך לשם תיקונו, ובסימון לשעה 21:00 דווחה למשטרה אודות התאונה, אך לא באופן שמאפשר לקשר בין דויחה לבין הפגיעה במתلون. לחרת, רכב המבקשת אותר בחניה מחוץ למושך.

כתוצאה מההתאונה, נגרם למתلون שבר באפו, דיסלוקציה של מחיצת האף ופציע שפוף בגופו.

3. המבקשת הורשעה בבית משפט השלום בעיר נסיגה ברשלנות שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש, לפי סעיפים (2), (38) ו-(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה); ובעיר את הפקודה, לפי סעיף 64(ב) לפקודה. מנגד, המבקשת זוכתה מחמת הספק מעבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

בית משפט השלום קבע כי עדויות עדי התביעה נמצאו מהימנות, והן משתלבות כדבאי האחת ברעوتה ובראיות נוספת, בעוד עדות המבקשת "נקשרה בסבר של היגדים סותרים" הן במשטרה והן באמורותיה לעדים.

נקבע על סמך עדות הבוחן כי תנאי הדרכן היו טובים, ואילו בלמה המבקשת את רכבה בזמן – הייתה מספיקה לעצור במרחך של 27.49 מטרים לפני האופניים, ומונעת את התרחשות התאונה. כן הודגש, כי על אף ידיעתה כי פגעה באדם, המשיכה בנסיעתה עצרה רק במרחך של כמה מאות מטרים ממוקם התאונה.

4. בגזר דין, בית משפט השלום הדגיש את חומרת מעשי המבקשת, ובפרט את עבירות ההפקודה בהיותה עבירה "מכוערת" אשר הערכיהם המוגנים בסיסודה הם ערכי מוסר וסוציאליות חברתיות הנוגעים לנפגע התאונה – "לגורלה ופניה של החברה".

בית משפט השלום שב ומינה את שרשות מעשי המבקשת, בין היתר, העובדה כי לה אחריות בלבדית לתאונה; לא עצרה בזירת התאונה, ולא שבה אליה במטרה לוודא כי המתلون יזכה לטיפול רפואי הולם; לא סייעה לרשויות האכיפה בבירור התאונה; וניסתה להתחמק מאחריותה. על כן, בהתאם למדיניות הענישה הנהוגת, נקבע כי מתחם העונש הולם נع בין 12 ל-24 חודשים מאסר בפועל, לצד פסילת רישון נהיגה במשך 3-6 שנים.

בגזרת עונשה בתוך המתחם, נשקלו לקולה נסיבותה האישיות של המבקשת, ובכללן – גילה הצער, אורח חייה

הנורטטיבי, ו עבר תעבורתי מזער. מנגד, בית המשפט נתן דעתו לעובדה כי המבוקשת לא הביעה חרטה, ואת הצורך בהרעתת הרבים לנוכח שכיחות עבירות הפקרה.

בהתחשב בכלל אלו, נגזרו על המבוקשת 14 חודשי מאסר בפועל; 3 חודשי מאסר על תנאי לבל תעבור עבירה של נהיגה רשלנית בה נחבל אדם חבלה של ממש, למשך 3 שנים; פסילת רישון נהיגה למשך 3 שנים ומחצה; שנה פסילת רישון נהיגה על תנאי לבל תעבור עבירה של נהיגה רשלנית בה נחבל אדם או הפקרה, למשך 3 שנים; וכן פיצוי למתalon בסך 7,500 ש"ח.

.5. ערעור המבוקשת על הכרעת הדין – נדחה; ואילו ערעורה על גזר הדין – התקבל באופן חלק.

בית המשפט המחויז דחה את טענות המבוקשת כי ביצוגה בהליך בבית משפט השלום – נפל פגם וכשל; כי מחדרי חקירה "רבים" פגעו בהגנתה; וכי ניתנה פרשנות שגויות למסכת העובדיות.

אשר לערעור על גזר הדין, בית המשפט המחויז שב על חומרתה הרבה של עבירות הפקרה, ועל המדייניות העקבית בפסקה בהשתת עונש מרתייע בדמות מאסר בפועל מאחרו סORG ובריח. עוד הוער כי אף לאחר הרשותה, המבוקשת לא נוטלת אחריות על מעשה, ודובקת בגרסתה חרף היעדר תימוכין לה בחומר הראיות.

אף על פי כן, מצא בית המשפט להפחית את עונשה של המבוקשת בהתאם למדייניות הענישה הנוגאת. לאחר שהקל במתחם העונש ההולם, בית המשפט המחויז השית על המבוקשת 10 חודשי מאסר בפועל, חלף 14 חודשי המאסר בפועל שהוטלו עליה על ידי בית משפט השלום. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנמו.

.6. מכאן הבקשה שלפניי, עמה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.

המבקשת שבה ומליינה על חומרת עונשה. לטענתה, בקשה מעוררת שאלת משפטית עקרונית והיא כלשונה: "מהו איפוא מעמד הצעת הרכב שופטים לעונשה שאינה מאחרו סORG ובריח, ומהן השלכות הצעה זו על אינטראס הסתמכות של המבקשת ועוני הדין כתוצאה מניהול ערעור כפול בפני שני הרכבי שופטים שונים בהשתלשלות העובדיות כמתואר לעיל".

המבקשת מושגה בבקשתה ביחס "להצעה" אשר נטען כי בית המשפט המחויז הציע לה במסגרת הדין בערעור, אשר לא באה לידי ביטוי בפרוטוקול הדין, ולא ניתנה לה התייחסות בפסק הדין.

דין והכרעה

.7. הلقה ידועה היא כי רשות ערעור "בגלאול שלישי" ניתנת במסורת ובמקרים חריגים בלבד, המעוררים

סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבוקש, או כאשר נגרם לו אי צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 2155/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (11.4.2022); רע"פ 1007/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (23.3.2022)).

בפרט, בקשה רשות ערעור הנסובה על חומרת העונש לא תתקבל, אלא במקרים בהם ישנה סטייה ניכרת ממדיניות ההחלטה הנהוגה בנסיבות דומות (רע"פ 1899/22 אלקרען נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (28.3.2022)).

הבקשה שלפני אינה עומדת באמות מידת אלה – וכי בכך כדי לדחותה.

8. למללה מן הצורך – אף לו הייתה נכון לאמץ את טענת המבוקשת כי בית המשפט המחויז הצעיר, שלא לפרוטוקול, את ההחלטה העונשית, הרי שນפסק זה מכבר כי הצעה שהצעה בית המשפט לצדים במהלך ההליך אינה כובלת את שיקול דעתו בהכרעתו הסופית (reu"פ 500/07 נסאר נ' מדינת ישראל (5.9.2007); רע"פ 7978/05 מוש נ' מדינת ישראל (28.8.2005); רע"פ 11/11 5670 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה ג (14.9.2011)).

9. קשה היא עבירות ההפקירה המשקפת חובה מוסרית בסיסית המוטלת על נהג הרכב המעורב בתאונה, להושיט יד לאדם אשר נפגע בעקבותיה. חומרתה היתרה של עבירת ההפקירה יסודה בעזיבתו הפיזית של הנהג את זירת התאונה – בעוד הנפגע נזקף לאנחות בשולי הדרך (reu"פ 3626/01 ויצמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(3) 187, פסקה 13 (2002); ע"פ 2247/10 ימני נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(2) 666, פסקה 20 (2011)).

UBEIRAT HAFKERAH, VEHUNOSH SHAMMUOTI BIZIDA, NACHKAH NOCH CHOMRAT MEUSAHA HAFKERAH; CDI L'HATHMODD UM SCHICHOTHA HAGVORTA (HZUTA CHOK LETIKON FLKODAT HATUBORA (MIS' 3, HATSHC'D-1964, H'CH 290, 295); VCDI L'MANOU MANEGAHCERK HAPOGUE L'HATHMARK MACHRIOU TO LTAAONA (U"P 8/05 1977 GOLAH N' MEDINT ISRAEL, FSKHA 19 (2.11.2006)).

10. זאת ועוד, הרבה חומרתו של נהג הנוטש את זירת התאונה, כאשר הנפגע אשר נותר חבול מאחור – הוא קטין (reu"פ 835/21 SOLIM N' MEDINT ISRAEL, FSKHA 8 (9.2.2021)).

10. בעניינו, המבוקשת פגעה בקטין במהלך נהייתה, ולמרות שהבדיקה כי פגעה בו, המשיכה בדרך ולא עצרה לדריש שלומו ולהציג את עדותה. הרי כי מעשים אלו דורשים עונשה הולמת.

11. אשר על כן, העונש שבית המשפט המחויז השית על המבוקשת הולם את חומרת מעשייה; מתחשב כראוי במכלול נסיבות ביצוע העבירות לחומרה ולקולה; ואין בו כדי להצדיק את התערבותות ערצת הערעור, לא כל שכן במסגרת "בגלגול שלישי".

12. סוף דבר, הבקשה נדחתת. ממילא מתיקת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.

ניתנה היום, ב' באיר התשפ"ב (3.5.2022).

שפט
